

[Lenger]

gressiv skala, der indebærer, at de højeste indtægter bærer en større andel, hvis de da ikke nedbringer deres skattebetalinger gennem uforholdsmæssigt store fradrag.

At staten så kun i begrænset omfang anvender denne mulighed og i stedet foretager en direkte asocial finansiering gennem indirekte skatter og afgifter, er en anden sag, der ikke ændrer ved, at staten trods alt har muligheden for at skaffe sig indtægter på en mere social måde.

Når statsministeren bebuder, at kommunerne på en eller anden måde skal afgive midler til finansiering af statens alt for store underskud, indebærer dette en øget finansiering via en skatteskala, der rammer de dårligst stillede hårdere, end hvis staten havde finansieret sit behov via sin egen, progressive skatteskala.

På den måde sker der en økonomisk omfordeling.

Lenger (VS):

Så vil jeg gerne indlede 3. runde af denne skyggeboksning om et ukendt beløb, der under en eller anden form skal overdrages fra kommunerne til statskassen.

Spørgsmålet går på, at der jo sker en fordeling mellem forskellige samfundsgrupper i og med, at man foretager den slags manøvrer. Man fremskaffer ved hjælp af et proportionalt kommunalt skattesystem et beløb, som under en eller anden form overdrages til statskassen, der også kunne opnå sine indtægter ved et progressivt skattesystem.

Det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er, om han har haft nogen fordelingsmæssige betænkeligheder i den anledning. Det er jo ingen hemmelighed, at netop det kommunale skattesystem, som dermed kommer til at inkassere en større del af de samlede offentlige indtægter, i større omfang end det statslige skattesystem rammer de dårligst stillede.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg forstår godt baggrunden for, at hr. Lenger stiller dette spørgsmål. For det er rigtigt, at der er en forskel i skattestrukturen, når vi sammenholder den kommunale, proportionale med den statslige, progressive beskatning. Men jeg kan svare, at jeg ingen betænkeligheder har derved, i det forholdsvis

begrænsede omfang der bliver tale om at kanalisere midler, som hr. Lenger kalder det, fra de kommunale kasser til statskassen.

Lenger (VS):

Det må vi jo så tage til efterretning, og jeg vil konstatere, at det gik lidt bedre med besvarelsen af dette spørgsmål; bl.a. fik vi også et halvt svar i forhold til et af de tidligere, for nu får vi at vide, at beløbet dog er af begrænset omfang.

Men i forbindelse med en vurdering af spørgsmålet om den omfordeling, der sker, vil jeg spørge statsministeren, om han kan bekræfte, at der vil ligge en grænse på 390 kr. pr. indbygger for det beløb, som man under en eller anden form vil forsøge formidlet fra de kommunale kasser til statskassen.

Når statsministeren nemlig lægger så stor vægt på, at det er, fordi det er af begrænset omfang, at han ikke har denne betænkelighed, hvor man dog havde kunnet ønske, at han så i det mindste havde en begrænset betænkelighed, så synes jeg, det er vigtigt at få bekræftet denne 390-kr.s grænse.

Ifølge dagspressen går den ud på, at man ikke vil hente så mange penge hos kommunerne, at de har en likviditet på mindre end 390 kr. pr. indbygger. Er det det, der er baggrunden for, at statsministeren ikke har nogen betænkeligheder ved omfordelingen, eller skyldes det nogle andre oplysninger om beløbets størrelse, som vi ikke fik for to spørgsmål siden?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg har desværre ikke på nuværende tidspunkt nogen mulighed for at bekræfte eller afkræfte hr. Lengers synspunkt, at tallet 390 kr. kunne være relevant. Det er for tidligt at tage stilling til netop nu.

Lenger (VS):

Så vil jeg gerne spørge, om statsministeren i den forbindelse har gjort sig nogen overvejelser om de fordelingsmæssige konsekvenser amtskommunerne imellem. Amtskommunerne blev jo tidligere berørt af statsministeren, hvor han sagde, at der selvfølgelig var forskelle. Men vi har her i folketinget fået en lang række henvendelser fra bl.a. Frederiksborg amtskommune, Ringkøbing amtskommune og Viborg amtskommune, hvor de hver